

Sygn. akt I C 658/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Przychodzka

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r. w Oleśnicy

na rozprawie

przy udziale stron

powód: **M. S.**

pozwany: **Towarzystwo (...) S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 1.024,05zł (jeden tysiąc dwadzieścia cztery złote 05/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11.06.2013r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2.681,57zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z. /

1. (...)

2. (...)

3. (...)

24 maja 2016 r.

IC 658/15

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwoty 18.470,46 zł tytułem odszkodowania za szkodę komunikacyjną z dnia 21.02.2013 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22.03.2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powództwa wskazał, iż w dniu 21.02.2013 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ samochód I.

(...) o nr rej. (...), będący własnością powoda. W chwili zdarzenia powód posiadał zawartą umowę dobrowolnego ubezpieczenia autocasco

u strony pozwanej. Powód wskazał, iż szkoda została zgłoszona stronie pozwanej, która przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w toku którego uznała swoją odpowiedzialność i wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 12.068,67 zł. Powód wskazał, iż nie akceptuje ustaleń strony pozwanej i w związku z tym zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy niezależnemu rzeczoznawcy. W opinii tej koszt naprawy pojazdu powoda oszacowano na kwotę 30.170,73 zł. Powód podniósł też, że w związku z opinią poniósł koszty jej sporządzenia w kwocie 369,00 zł. Powód wskazał, iż wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty różnicy w/w kwot wraz ze zwrotem kosztów prywatnej ekspertyzy, jednak strona pozwana nie zmieniła swojego stanowiska w sprawie.

Strona pozwana, Towarzystwo (...) S.A. w W., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że bezspornym jest, iż strony łączyła w chwili wypadku umowa ubezpieczenia AC. Jak wskazała strona pozwana w toku likwidacji szkody, na podstawie bezpośrednich oględzin pojazdu oraz przy zastosowaniu postanowień umowy ubezpieczenia wyliczono, iż szkoda w pojeździe powoda wyniosła 12.068,67 zł netto. Strona pozwana podała, iż łącznie na rzecz powoda wypłaciła kwotę 14.844,46 zł brutto. Strona pozwana zakwestionowała również wartość dowodową prywatnej kalkulacji naprawy przedłożonej przez powoda, jak również zarzuciła, iż w toku likwidacji szkody powód przedłożył fakturę wystawioną z tytułu kompleksowej naprawy powypadkowej, która opiewa na zupełnie inną kwotę niż dochodzona niniejszym pozwem. Ponadto w toku likwidacji szkody powód przedłożył także inną kalkulację naprawy niż dołączona do pozwu, która to kalkulacja wskazywała na jeszcze inne koszty naprawy. Strona pozwana zakwestionowała także roszczenie powoda o zwrot kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy, gdyż koszty te nie zostały przez niego poniesione.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujące fakty:

Powód jest właścicielem samochodu marki I (...) o nr rej.

(...). W dniu 02.07.2012 r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia auto casco w/w samochodu. Ubezpieczenie obejmowało okres od dnia 03.07.2012 r. do dnia 03.07.2013 r. W dniu 21.02.2013 r. ok. godz. 18.10 w miejscowości D., na skrzyżowaniu ulic (...) miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został samochód powoda.

/dowód:

polisa nr (...) z dnia 02.07.2012 r. – k. 9;

akta szkody - w załączeniu;

notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 10;

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, a ta w toku likwidacji przyznała i wypłaciła powodowi łącznie tytułem odszkodowania kwotę 14.844,46 zł.

/dowód:

pismo strony pozwanej z dnia 03.08.2013 r. – k. 11;

informacja o wysokości szkody – k. 12 - 14;

akta szkody na CD – k. 38;

potwierdzenia transakcji – k. 88 – 90;

Powód zakwestionował wysokość wypłaconego odszkodowania i zwrócił się do niezależnego rzeczoznawcy o ustalenie wartości rynkowej

i opracowania kalkulacji naprawczej samochodu uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 21.02.2013 r. Sporządzona przez rzeczoznawcę Stowarzyszenia (...) opinia nr (...) z dnia 30.06.2014 r. określała całkowity koszt naprawy samochodu powoda na kwotę 30.170,73 zł brutto. Powód wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 18.470,46 zł stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznym kosztem naprawy pojazdu a wypłaconym odszkodowaniem powiększoną o kwotę 369,00 zł stanowiącą koszt sporządzenia prywatnej opinii.

Strona pozwana odmówiła zmiany stanowiska w sprawie wysokości przyznanego i wypłaconego odszkodowania.

/dowód:

opinia nr (...) z dnia 30.06.2014 r. – k. 15 – 25;

faktura VAT nr (...) -
k. 26;

akta szkody na CD – k. 38;

wezwanie do zapłaty z dnia 23.03.2015 r. – k. 27;

W toku postępowania opracowana została opinia przez biegłego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. D. S. (1) na okoliczność kosztów naprawy pojazdu marki I. (...) o nr rej. (...) w następstwie szkody z dnia 21.02.2013 r. przy użyciu oryginalnych części oznaczonych symbolem O i wg stawek roboczogodziny (...), przy uwzględnieniu postanowień OWU (...) strony pozwanej, a także określenie w jaki sposób powód dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu i czy naprawa ta doprowadziła pojazd do stanu sprzed szkody. Biegły w swojej opinii z dnia 31.01.2016 r. stwierdził, iż koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 21.02.2012 r., wyliczony zgodnie z postanowieniami OWU (...) przewidziany dla rozliczenia kosztorysowego wynosi 15.868,51 zł brutto. Natomiast maksymalny koszt naprawy przewidziany w treści § 15 ust. 4 OWU (...) dla przypadku, kiedy naprawę pojazdu udokumentowano za pomocą oryginału faktury oraz w przypadku, gdy w umowie zostało zniesione procentowe pomniejszenie wartości części oraz pod warunkiem stwierdzenia przez stronę pozwaną zgodności dokonanej naprawy z zakresem uszkodzeń wynosi 23.946,37 zł.

Biegły w swojej opinii wskazał także, że faktycznie wykonana naprawa pojazdu powoda w istotny sposób odbiega od zakresu naprawy określonego przez stronę pozwaną, w szczególności nie dokonano wymiany na nowe większości zakwalifikowanych przez stronę pozwaną do wymiany elementów takich jak: drzwi tylne prawe, pokrywa bagażnika, nakładka zderzaka tylnego, ścianka boczna tylna prawa, fartuch przeciwbłotny tylni prawy, nakładka poszerzenia błotnika tylnego prawego. Wykonana naprawa nie przywróciła pojazdowi powoda do stanu sprzed szkody. Ponadto biegły ustalił szacunkowy koszt faktycznie wykonanej naprawy pojazdu powoda na kwotę 7.533,00 zł brutto.

/dowód:

opinia biegłego sądowego mgr inż. D. S. z dn. 31.01.2016 r. - k. 49 – 76;

Powód w toku postępowania likwidacyjnego przedstawił stronie pozwanej fakturę VAT z dnia 17.06.2013 r. za kompleksową naprawę powypadkową przedmiotowego pojazdu na łączną kwotę 23.370,00 zł brutto.

/dowód:

akta szkody na CD – k. 38;

Sąd zważył:

Bezspornym w sprawie było, iż w dniu 02.07.2012 r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia AC samochodu marki I. (...) o nr rej. (...). Ubezpieczenie to obejmowało okres od dnia 03.07.2012 r. do dnia 03.07.2013 r. Bezspornym jest także to, że w dniu 21.02.2013 r. ok. godz. 18.10 w miejscowości D. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został samochód powoda bezspornym była więc również odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia oraz wartość odszkodowania wypłacona powodowi przez stronę pozwaną.

Spór pomiędzy stronami dotyczył jedynie sposobu wyceny wartości naprawy pojazdu powoda po szkodzie.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia, w razie zajścia przewidzianego umową wypadku. W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku którego powód poniósł szkodę, a więc to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek naprawienia powodowi szkody, jaką poniósł na skutek zdarzenia. Sąd podzielił przy tym twierdzenia powoda i uznał, iż już sam fakt uszkodzenia samochodu powodował powstanie u powoda szkody majątkowej. Szkoda ta mogła być rozumiana z jednej strony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu, a drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego. Ponieważ pomiędzy stronami od samego początku nie było sporu, co do tego, iż naprawa pojazdu była uzasadniona ekonomicznie, Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody, wartość naprawy pojazdu powoda oszacowaną przez biegłego sądowego.

W ocenie Sądu żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części, w jakiej znalazło swoje uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w ustaleniach opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. D. S. (1) z dnia 31.01.2016 r. Biegły w swojej opinii stwierdził, iż koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 21.02.2012 r., wyliczony zgodnie z postanowieniami § 15 ust. 3 OWU (...) przewidziany dla rozliczenia kosztorysowego wynosi 15.868,51 zł brutto i taką też kwotę Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody.

Przyjęcie tej właśnie kwoty, a nie kwoty 23.946,37 zł stanowiącej maksymalny koszt naprawy przewidziany w treści § 15 ust. 4 OWU (...),

Sąd uznał za uzasadnione ze względu na fakt, iż pozwany dokonał już naprawy należącego do niego pojazdu za znacznie niższą kwotę. Naprawa

ta, jak wynika z opinii biegłego, w istotny sposób odbiega od zakresu naprawy określonego przez stronę pozwaną (w szczególności nie dokonano wymiany na nowe większości zakwalifikowanych przez stronę pozwaną do wymiany elementów takich jak m.in. drzwi tylne prawe czy pokrywa bagażnika), naprawa nie została udokumentowana za pomocą oryginałów faktur, a ponadto nie przywróciła pojazdu powoda do stanu sprzed szkody.

W tym miejscu wskazać należy, iż z art. 361 § 2 kc jednoznacznie wynika, iż odszkodowanie ma jedynie wyrównać uszczerbek w majątku poszkodowanego i nie może być źródłem nieuzasadnionego wzbogacenia się poszkodowanego. Odszkodowanie nie może zatem przewyższać uzasadnionych kosztów naprawy, które doprowadziłyby pojazd do stanu sprzed szkody, a jeżeli skutkiem naprawy nastąpiłby wzrost wartości pojazdu, to świadczenie ubezpieczyciela obejmuje pełen koszt naprawy pomniejszony o kwotę odpowiadającą wzrostowi wartości.

W okolicznościach niniejszej sprawy powód dobrowolnie i świadomie dokonał naprawy swojego pojazdu w sposób i za cenę, które nie przywróciły go do stanu sprzed szkody, a zasądzenie na jego rzecz maksymalnych możliwych do

osiągnięcia – w świetle postanowień OWU – kosztów stanowiło by właśnie źródło nieuzasadnionego wzbogacenia. Podkreślić też należy, iż wbrew twierdzeniom powoda - jak wynika z treści polisy nr (...) - wspomniane OWU (...) otrzymał przed zawarciem umowy ubezpieczenia, co sam potwierdził.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż ponieważ biegły określił wartość szkody na kwotę 15.868,51 zł brutto, natomiast strona pozwana wypłaciła wcześniej powodowi łącznie kwotę 14.844,46 złotych, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda różnicę tych kwot, a więc w sumie 1.024,05 złotych.

Sąd nie uwzględnił przy tym także żądania powoda w zakresie zwrotu kwoty 369,00 zł poniesionych w związku z opracowaniem prywatnej opinii rzeczoznawcy, albowiem powód nie udowodnił, iż to on poniósł w/w koszty. Jedynym dowodem przedłożonym przez powoda celem wykazania tych okoliczności jest faktura VAT wystawiona na rzecz (...) Sp. z o.o. z/s

we W., a zatem z dokumentu tego nie wynika, aby powód faktycznie poniósł koszty związane ze sporządzeniem opinii. Ubocznie można nadto zauważyć, iż zawiera też ona szereg uszkodzeń pojazdu bez związku z przedmiotową szkodą.

Żądanie ustawowych odsetek od zasądzonej kwoty uzasadnione było treścią art. 481 kc, a uwzględnione zostało od dnia 11.06.2013 r. jako

terminu wymagalności wynikającego z dyspozycji art. 817 § 1 kc przewidującego, iż ubezpieczyciel zobowiązany jest spełnić świadczenie

w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 100 kpc obciążając

powoda, jako przegrywającego sprawę prawie w całości, wszystkimi kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną. Na koszty te składała się

kwota 2.417,00 zł ustalona w oparciu o § 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 wraz z kosztami opłaty skarbowej

od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, a także kwota 264,57 zł, na

którą składały się uiszczone przez stronę pozwaną zaliczki na opinię

biegłego w wysokości 600,00 zł po pomniejszeniu ich o kwotę 335,43 zł stanowiącą sumę niewykorzystanej zaliczki.